

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

XV. évfolyam 3. szám (68) 2018. május

Megjelenik alkalmanként

ÉPÍTŐK NAPJA

2018. június 1-2. péntek-szombat
Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola
Székesfehérvár Balatoni u. 143.

Június 1. péntek 11.00 óra SZAKMAI NAP

1. Építőipari előadás-újdonság (előadó egyeztetés alatt)
2. Clasp régen és ma Előadó: Kámán Béla
3. Vizsgaremekek kiállítása

A Vörösmarty Ipari Szakképző Iskola diákjai által készített munkák bemutatása *(megtekinthető mindkét nap)*

Június 2. szombat 10.00 óra Építők napi majális

Színpad program:

- 10.00 **Megnyitó** Nagy János elnökségi tag
- **Moderntánc bemutató**- Alba Jazz táncműhely
 - **Szelényi testvérek** vers
 - **Hangulatos öltözködés** divatbemutató Árpád Ipari Szakképző Iskola tanulói
 - **Aqua fitness** tornagyakorlatok nemtől és kortól függetlenül
 - A székesfehérvári **Nóta** klub tagjainak szórakoztató-műsora, közreműködnek:
Rakk Éva, Rábai Károly, Farkasné Böbe, Nagy Bálint, Tóthné Judit Fornai Miklós
 - **Kiss József emlékdíj átadása**
 - **Gabrovits Pál** hangulatos zenét szolgáltat
 - **Tombola**- (ajándékok az iskola tanulóinak munkáiból)

Közös bográcsozás

A bográcsozónál: Farkas László, Kámán Béla, László József, Lendvai házaspár, Tóth György

10-től 14 óráig a Magyar Vöröskereszt Székesfehérvár Városi Szervezetének szűrőprogramja keretében várja az érdeklődőket ingyenes vércukor-, vérnyomás-, és BMI mérésre. **A szűrést végzi:** Mohari Istvánné **A szűrést Székesfehérvár Önkormányzata támogatja** Teljes testelemező, BIOREZONANCIÁLIS vizsgálatra is lehetőség lesz. 1.000,-Ft/fő (adminisztrációs költség)

Segítő: Schöffner Anikó

Szeretettel várunk minden építőt és barátot:

ARÉV BARÁTI KÖR EGYESÜLET

A Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara Konferenciát tart az építőipari aktualitásokról, hatósági ellenőrzések tapasztalatairól, valamint az új energetikai követelményekről

2018. május 25-én, pénteken, 10,00 órai kezdettel

a Gazdaság Házában.

A program keretében kerül átadásra a kamara által alapított Kiss József Építőipari Nívódíj.

A Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara Elnöksége az arra érdemes építőipari vállalkozók részére díjat alapított, melyet Kiss Józsefről, az Alba Regia Építőipari Vállalat (ARÉV) nyugalmazott vezérigazgatójáról, a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara Életműdíjas elnökségi tanácsadójáról nevezett el. A kamara az építőipari szakma olyan vállalkozásait ismeri el a díj adományozásával, amelyek tevékenysége, munkavégzése minősége, illetve az építőipari szakma minőségi színvonalához méltó eredményei alapján elismerésre érdemes. A Kiss József Építőipari Nívódíj a 2018. május 25-i Építőipari Konferencia keretében kerül átadásra.

Építőipari konferencia

A részletes program a Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara honlapján megtekinthető

- 10,00-10,10 **Megnyitó** Radetzky Jenő FMKIK elnök
- 10,10-10,20 **Kiss József Építőipari Nívódíj átadása**
- 10,20-10,50 **Az új jogszabályok szerinti építésfelügyeleti hatósági ellenőrzések tapasztalatai**
- 10,50-11,20 **Az új energetikai követelményekről**
- 11,40-12,15 **Építőipari pódium-beszélgetés**

Kórházi építési beruházások

A kórház fejlődését és különösen az elmúlt 15 év beruházásait egy általam szerkesztett fotóalbum segítségével mutattam be az április 6-i közgyűlés résztvevőinek.

Az album egy rövid történeti visszatekintéssel indul. A Fejér Megyei Szent György Közkórházat a mai Seregélyesi úti telephelyén 1901. január 2-án helyezték üzembe. Az akkor átadott hat épületből négy még ma is létezik. A kórház összesen 150 ágygal kezdte meg működését.

Ma több telephellyel (Székesfehérvár-3, Csákvár, Sárbogárd, Enying, Mór) és összesen 1516 ágygal rendelkezik. Az első nagyarányú fejlesztéseket dr. Berzsényi Zoltán igazgató főorvos valósította meg, aki 1920-tól 1945-ig volt a kórház vezetője. Ezen időszakban épült többek között a Lujza szanatórium (mai Belgyógyászat B ép.), és a járványkórház (mai pulmonológia épülete), új laboratórium-korbonctan, és a régi mosoda. Elkezdődött az új sebészeti pavilon (a mai gyermekosztály, szülészeti-nőgyógyászat) építése, de a háború miatt csak 1951-ben került üzembe helyezésre. A 60-as években épült a várócsarnok épülete (jelenlegi főporta) és két nővérszállás.

Majd a 70-es években két új elme pavilon a Seregélyesi út túloldalán, és a szülészeti épülete. Az igazi nagy beruházások a 80-as évek végén és a 90-es évek elején kezdődtek, amelynek során az ún. III. ütem keretében megépült a Szakambulancia, a Diagnosztika és a közel 500 ágyas Hotel épülete. Ezzel megerősödtek a tömbkórház alapjai és a régi pavilonok elbontása elkezdődött.

A régi sebészeti pavilon átalakításával, bővítésével, felújításával 2003-ban elkészült a mai csecsemő- és gyermekosztály, szülészeti és nőgyógyászat épülete és ezen szakterületek ellátása a korábrinál jóval korszerűbb körülmények között valósul meg. A csákvári kastély épületében működő gyógyintézet 1977-től lett a kórház részlege, míg a móri kórházat 2013-ban integrálták be a fehérvári központi kórházba. A csákvári intézet műemlékvédelem alatt áll, így minden egyes fejlesztés az ő jóváhagyásukkal és irányításukkal valósulhat meg. A 2003-04-es években a kastélyhomlokzat felújítása történt meg, majd 2005-ben a hidroterápiás medencét és a hozzá kapcsolódó kiszolgáló helyiségeket egy pályázat keretében sikerült felújítani.

Az EU-s beruházások sora a sárbogárdi Szakrendelő felújításával kezdődött 2010-11 években. Majd Fehérváron a sürgősségi fejlesztése során egy új épületszárny készült a hotel és a diagnosztikai épület között. Szintén 2011-ben valósult meg a Szakambulancia és a Diagnosztikai épület energetikai rekonstrukciója. Ennek keretében az épületek homlokzata új hőszigetelést kapott, ablakcsere és tetőszigetelés felújítása történt. 2012-ben az onkológiai rendelő, az oktatás, és az ifjúsági ideggondozó a korábbi

szülészeti felújított épületébe költöztetett. Majd elkezdődött az ún. Diagnosztikai tömb építése, amelynek elkészültével 2015 elején átköltözött a kp. steril, a központi műtők, a szeptikus részleg, és az intenzív osztály egy része az új épületbe. Ezt követte 2015-ben a régi Diagnosztikai épület 4. és 5. szintjének felújítása, ahol a 4. szinten a gasztroenterológia endoszkópos laborjai, két haemodinamikai munkahely, és a központi intenzív 26 ágya, az 5. szinten pedig a központi gyógyszerár kapott helyet. Majd 2017-ben valósult meg a hotel 2. szintjének felújítása az ideggyógyászat számára. 2015-ben a pszichiátria C épület emelet ráépítésével és korszerűsítésével ezen osztály egy része a korábbinál sokkal jobb színvonalú körülmények közé került. További energetikai fejlesztés keretében történt a szülészeti-nőgyógyászat, és a diagnosztikai épület tetején napelemek telepítése, amelyek a kórház villamos energia ellátását segítik. Szintén 2015-ben került átadásra az enyingi új Szakrendelő, és a móri kórházban is részleges felújítás történt. A Modern Városok Program keretében történik a kórház tömbösítésének befejezése. Ennek során egy új 301 ágyas épület fog épülni, jelentősen bővül a kórházon kívüli parkolók száma, további régi épületek kerülnek elbontásra, és a kórház Seregélyesi út 3. sz. alatti telephelye még rendezettebb, és több parkkal rendelkező képet fog nyújtani. Ezen fejlesztések tervezése elkezdődött, a kivitelező kiválasztása folyamatban van és a beruházások 2020-2021 évekig valósulnak meg.

go

Beszámoló a 2018. április 6-i közgyűlésről

A meghirdetett időpontban a megjelentek száma nem volt elég a határozatképességhez, ezért Galambos Ottó előadásával töltöttünk el egy órát és a második meghirdetett időpontban kezdődött a közgyűlés. A levezető elnöknek Szendrői Pétert választotta a közgyűlés.

A márciusi Hírlevélben közzétett 2017 évi mérlegbeszámolót és közhasznúsági jelentést, a 2018. évi program-, és költségvetés tervezetét az elnök szóban részletesen ismertette, hozzászólás nem volt.

A Közgyűlés mindkét napirendi pontot 100 %-os arányban elfogadta.

Minden napirendhez előzetesen, az elnökség által közgyűlésre alkalmasnak minősített írásbeli beszámoló készült, amit két héttel előzőleg minden tagunknak megküldtünk, így azt mindenki tanulmányozhatta.

KIRÁNDULTUNK Tapolca-Sümege-Devecser

2018. április 26-án a tavaszi kirándulásunkra indultunk, melynek célja Tapolca és vidéke közelebbi megismerése volt.

Programunkra nagy volt az érdeklődés, ezért a nagybusz mellett egy kisbuszt is megtöltöttünk. 70-en voltunk.

Ha Tapolcáról beszél az ember elsőként a Tavasbarlang jut talán mindenkinek az eszébe. Így volt a vezetőnk is, hiszen ez volt a kirándulás egyik fő nevezetessége, a Tavasbarlang megtekintése és csónakázás az erre kijelölt tószakaszon.

Kettéosztották a csoportot, és a csónakázás előtt kedves fiatalok ismertették az ilyenkor szokásosakat. A barlang felfedezését, a kutatások bővítését stb. Szinte hihetetlen, hogy ez a barlangrendszer Tapolca alatt mintegy 20 km hosszú, mely hosszából nagy része csak bűvárok által járható (úszható).

Az előadás továbbá szólt a tapolcai medence flórájáról és faunájáról (élővilágáról) a terület keletkezéséről. A Tavasbarlangot az 1900-as évek elején egy kutatás alkalmával fedezték fel és ettől az időtől számítható a további 20 km feltérképezése is. A barlang nem mindig volt „tavas”, hiszen a közeli bauxitbányászat időnként „kiszáritotta”, csak az 1990-es évek óta rendelkezik stabil vízzel. A víz hőmérséklete 20 fok körüli és a levegő hőmérséklete is e körül az érték körül mozog. Újabb orvosi adatok szerint a barlang kedvező adottságai segítenek a légúti betegségek gyógyításában, így a városban épült kórháznak barlangi osztálya is van, ahol sok beteg élvezte a barlang levegőjének tisztaságát.

Ez után kerültünk a csónakázáshoz, ahol két ember ülhetett be a csónakba. Egyik utas volt, a másik evező. A kb. egy km-es úton volt tágasabb és nagyon szűk hely, ahol nagyon vigyázni kellett az ember fejére, hogy be ne vágja a barlang boltozatába.

Mindenki nagy élménnyel távozott a Tavasbarlangból és indultunk ebédelni.

Megítélésem szerint a szervezők nagyon jó éttermet választottak. Megelégedett gyomorral indultunk Sümege város egyik szép templomába a Sárkány Boldogasszony ferences kegytemplomba, ahol kimerítő tájékoztatást kaptunk vezetőnkől a templom korára, átépítésekre stb. vonatkozóan. Ezután meglátogattuk a városi múzeumot, ahol az első szobákban főleg majolikából készült harangokat, a további szobákban életképszerű tárgyakat állítottak ki, mely összeállítást egy nemes városi patrióta ajándékozta a városnak.

A római katolikus plébániatemplom érdekességei a freskók voltak, melyeket egy osztrák festő, Franz Anton Maulbertsch készített.

Sümege-ről még annyit, hogy mindenki láthatta, hiszen elég magas dombon van a sümegei vár, melyben nyáron szinte naponta várjátékokat játszanak. A vár lábánál egy nagyon jó étterem, a Kapitány Étterem található.

Javasolom, amennyiben arra járnak ezt feltétlenül látogassák meg.

Devecser-ről mindenkinek a vörösiszap katasztrófa jut eszébe. Mi is olyan helyen álltunk meg, ahol a vörösiszap 1,2 m magas volt. Nem tudom ki hogyan gondolja, de nekem ez szinte elképzelhetetlen. Hogy milyen a természet, ennek ma már nyomát sem láttuk. Olyan helyen jöttünk be a városba, ahol, újonnan épült házak sereglettek. A tönkrement házak helyett kétféle megoldást kínált a kormány, egyrészt aki saját maga akarta lebonyolítani házának cseréjét az pénzt kapott, aki viszont úgy döntött, hogy ő házat kér, annak felépítették a házat. Hat típusú közül lehetett választani.

Meglátogattuk a városi könyvtárat, mely a várkastély épületében található és EU-s pályázat segítségével nyerhette el mai alakját.

Ezt követően Székesfehérvár felé vettük az irányt és 18 óra környékén megérkeztünk Fehérvárra, egy kicsit fáradtan, de sok ismerettel bővülve.

Farkas László

ARCOK

az ARÉV életéből, Tausz László

Tausz Lászlót és kedves feleségét, Icát 1974-től ismerem, és e cikkben volt kollégánkat, Lacit szeretném bemutatni. Alapító tagja, és azóta is kitartó, lelkes ezüst jelvényes túszeretője a 44 éve alapított Természetjáró Szakosztálynak. Idősebb kollégáink, akik velünk túráztak talán még

g emlékeznek a fiatal szakosztály - ifjú tagjaival- az Országos Kék túra néhány szakaszára, amit –igaz, hogy én szerveztem- de az erdei utakon mindig Laci mutatta meg a csapatnak a helyes útírányt. Ő a fák mohás oldalából, a Nap állásából meghatározta az égtájakat, és pontosan mutatta a helyes utat. Örülök, hogy Laci e cikk elkészítéséhez a kérdéseimre megírta a válaszait, majd feleségével együtt találkoztunk, és a részleteket megbeszéltük. Így most a Baráti Kör tagjai ismét hallanak egy volt, kollégáról, aki ma már 82 éves, és nyugdíjazásáig 1967-1996-ig 30 évet dolgozott a FÁÉV-nél, majd ARÉV szervezetében.

Zalaegerszegen született, Búcsúszentlászlón élt, és ott tanult mezőgazdasági gépésznak. Szakmai gyakorlatát Székesfehérváron töltötte. Kedvező állást talált a FÁÉV-nél és feleségével, kislányával, 1967-ben költözött Székesfehérvárra. Három évig albérletben éltek, addig, amíg a Karinthy téren a vásárolt vállalati lakásuk elkészült.

Milyen munkakörökben dolgoztál?

Felvételek után a gépgazdálkodásra kerültem, ahol a munkagépek elosztásával, javításuk utáni ellenőrzéssel foglalkoztam. Itt dolgoztam 3,5 évet. Következő munkahelyem a Vasanyag és vastömegcikk raktár, ahol raktárvezető voltam 1980-ig. Utána nyugdíjazásomig az Ipari főüzem Nyílászáró berendezések gyártó üzemében volt a munkahelyem.

A munka mellett továbbtanultam, karbantartói vizsgát tettem, majd a technikumot és a 2 éves felsőfokú anyag és szállítási főiskolát végeztem el.

Kérlek, mesélj egy-egy emléket a munkás hétköznapiakból?

Két emléket tudok elmondani –válaszolta Laci- ami összefügg azzal, hogy szerettem mindig újításon törni a fejemet! Az Ablakgyárban, mikor odahelyeztettem magam először alaposan tanulmányoztam a technológiai folyamatot. Azt állapítottam meg, hogy a famagos ablakgyártásnál, az anyag előkészítésnél óriási selejt keletkezett. Erre adtam be első itteni újításmat, aminek eredményeként a selejt megszűnt. A másik újítással az acetone lepolálásánál takarított meg az Ipari főüzem óriási összeget, kb. 10 millió Ft-ot.

Mikor és milyen elismeréseket kaptál a vállalatnál? A - a pontos időpontokat nem tudom,- írta Laci-, de az biztos, hogy raktárvezetőként kaptam „Kiváló dolgozó” kitüntetést.

- A szervezői munkámmal kapcsolatosan sokat jártam az anyagraktárban, és így a Vas és vastömegcikk raktárában is. Így magam is tapasztaltam, hogy a raktárban „patikai rend” volt, mindent pillanatok alatt megtalált, és gyorsan, pontosan tudta kiszolgálni a kollégákat. -

Az Ipari Főüzem Ablakgyárában újításaimért kétszer kaptam „Újítói címet”.

Újításai sikeréhez a precíz, érdeklődő, alapos megismerést igénylő munkájára volt szükség. Először mindig tanulmányozta a meglevő technológiai folyamatot, majd az újabb, jobb megoldást megtalálta, amit lejegyzett, és írásban nyújtott be a vállalat Fejlesztési osztályán az újítási előadónak. Gondolom, hogy aki kollégája, vagy főnöke volt Tausz Lászlónak, és most olvassa soraimat – az újítások részleteinek hiánya mellett is- igazat ad nekem.

Miért volt jó az építőiparban dolgozni?

Szerintem az építőiparban kitüntetés, öröm volt dolgozni, ahol az építő szakmáknak sok feladata volt, és lehetőségeket kaptunk a munka mellett továbbtanulni, újabb speciális képzéseken bővíteni ismereteinket.

Kérlek mesélj a családról!

Lassan az 58-ik házassági évfordulónkat ünnepeljük Icával a feleségemmel. Hű társamat kell mindenek előtt megemlíteni, aki a gondoskodásban, a családszeretletben minden elismerést megérdemel. Volt gyermekem, unokáim és már megszületett az első dédunokám is. A lányunokámnál született első dédunokánk. A fiú unokánk főiskolára jár, talán viszi majd valamire az életében.

Vágyaid, további tervek?

Milyen terve lehet, egy 82 éves nyugdíjasnak?

Elsősorban vágyam, hogy az egészségem továbbiakban is jó legyen, és az ARÉV S.C. Természetjáró Szakosztályában feleségemmel Icával, régi kollégákkal, barátokkal és új tagjainkkal együtt élvezhessük a természet szépségeit.

Köszönöm a válaszokat, a baráti beszélgetést és igaz szeretettel kívánok a Tausz házaspárnak jó egészséget további nyugdíjas éveire.

dr. Kissné Sinka Klára

A 2018 márciusi Hírlevélben a Visszaemlékezés Kiss Józsefre cikk szerkesztési hiba miatt tévesen jelent meg, (lemaradt a vége) melyért a szerzőtől ez úton is elnézést kérünk. Ezért most újra teljes terjedelmében közzétesszük.

Szerk.

Visszaemlékezés Kiss Józsefre

Az egy évvel ezelőtti Építők Napja ünnepségen a Kiss család részéről bejelentés történt: megalapították a „KISS JÓZSEF EMLÉKDÍJAT”, még szorosabbra fűzve a család és a Baráti Kör kapcsolatát. Az első évben 3 kitüntetett, Tombor Istvánné, Kiss Lajos és Szendrői Péter kapta meg az Emlékdíjat az alapítók döntése szerint. Továbbiakban nekünk kell a kitüntetendő személyekre javaslatot tenni. Én igazolt távollét miatt később, otthonunkban kaptam meg az elismerést Nusival és Józival folytatott kellemes hangvételű beszélgetés során.

Visszaemlékeztünk tisztelt főnökünk alakjára családi és vállalati események vonatkozásában. Itt volt módom megköszönni a kitüntetést, amit ezúton írásban is megteszek bízva abban, hogy még hosszú ideig módom lesz hálámat tettekkel is bizonyítani.

Természetesen egy ilyen beszélgetés nagyon kis idő ahhoz, hogy egy hosszú életút összefoglalásra kerüljön, ezért megpróbálok egy-két olyan közvetlen élményt elmesélni, ami jól jellemezte főnökünk tevékenységét.

1964 szeptember elsejével történt meg az igazgatói kinevezés, a munka óriási lendülettel indult meg. Éreznünk kellett: mostantól új időszámítás kezdődik, mindenre nagyon oda kell figyelni. Azokban az években az építőipar megítélése, így vállalatunké is, elsősorban a lakásátadási terv teljesítésétől függött, mindent ennek kellett alárendelni. A szükséges fizikai létszám biztosítása érdekében a munkahelyeken és a központban a „felesleges” létszám fizikai munkára lett vezényelve a Horvát István utcai építkezésre oly módon, hogy az általuk végzett munka norma szerinti értékét megkapták rendes fizetésük felett. Ez természetesen sok-sok túlórával is járt, a túlóra-korlátozási rendeletek fel lettek függesztve. Ebben az évben a József utcai és a Május 1. téri építkezés is hozzánk tartozott, a sok tennivaló miatt az adminisztráció gyakran háttérbe szorult.

Történt az év vége felé, hogy üzenetet kaptam a titkárságról, szombaton 11 órára jelentkeznek az Igazgató Úrnál túlóra-utaltványozás ügyben. Az ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy egy művezető, most is emlékszem nevére: Szilasi Józsi bácsi, az általam aláírt dokumentáció alapján a rendes fizetés, a brigádban végzett fizikai munka mellett még túlórárt is kapott, tehát háromszoros bért számfejtettünk részére. Bűnömet beláttam és vártam a dörgedelmet. Érdekes módon e-helyett egy hosszú beszélgetés következett, aminek az volt a lényege, hogy minden aláírás és rossz intézkedés többletkiadást jelent a vállalatnak, még egyszer ilyen nem fordulhat elő. Ma is úgy érzem, tanulságos beszélgetés volt, iparkodtam mindvégig figyelembe venni a mondottakat. A sok túlóra is segítette vállalatunkat abban, hogy az előírt tervet négy darab többletlakás átadásával teljesítettük.

1965-ben vállalatunk termelése viszonylag egyenesbe jutott, a lakásátadási terv túlteljesítése került előtérbe. Főnök Úr egy alapos helyszíni szemlét követően a főépítésvezetőség irodájában megbeszélést tartott, az átadási határidők előrehozásáról. Mi természetesen előadtunk minden

nehézséget, abban reménykedve, hogy a kitűzött többletátadást mérsékelni tudjuk. Igazunkat próbáltuk bebizonyítani, a lefűzött dossziékból nekem kellett előkeresni a minket igazoló dokumentumokat. Igazgató Úr egy idő után megunt a lassú kiszolgálást, elővette a vastag határidőnaplóját és ránk olvasta minden épület anyagszállítási és szerződéses határidejét. A fizikai létszám növelése érdekében növeltük a vezényelt honvédségi munkaerőt, és munkafegyelem-javító intézkedéseket is tettünk. A megbeszélésnek még olyan eredménye is született, hogy a „jó példa ragadós” elv alapján mi is vastag füzetbe kezdtük írni a ránk vonatkozó határidőket, még egyszer ne szoruljunk igazgatói segítségre. Az 1965-ös tervet egyébként 110 db többletlakás-átadással és abból következően 42 db bérlőkijelöléssel zártuk az érintettek nagy örömére.

Főnökünk általában minden este hatalmas csomaggal ment haza és otthon tájékozódott a vállalat napi eseményeiről, áttanulmányozta a kimenő és beérkező leveleket, észrevételeit jegyzetfüzet lapjain tette meg. A gond abból adódott, hogy a késő este írt füzetlapok mi tagadás, nehezen voltak olvashatóak. A levél „stílusa” és külalakja is jelezte, szerencse, hogy nem hangfelvétel útján jött az értesítés. Talán nem jelent szentségtörést, hogy itt megemlítem, a levelek elolvasása esetenként nehézséget okozott. A megfejtésben Éva, a titkárság vezetője sokat segített, de a központi telepen is sokan értettek a levelek elolvasásához. Itt azt is figyeltük, hogy kinek mennyi ilyen levél érkezik, az sem volt jó, ha valaki sokat kapott, de aki egyáltalán nem kapott, az is rossz volt, mert ott nyilvánvalóan kevés munka folyhatott.

Az eddigiek szerint a nálunk bevezetett ilyen információs rendszer nem rendkívüli, így talán szóra sem lenne érdemes. A főnöki levelezésnek azonban volt egy nagyon emberséges része is. Munkatársainak születésnapján, esetleg névnapján is névjegykártyájának hátlapján személyes hangú és jól olvasható, mondhatni gyöngybetűvel írt jókívánságokat küldött, soha el nem feledve az ünnepnapok időpontját. Biztos vagyok abban, hogy sokan még ma is őrzünk ilyen emléket tőle.

Tisztelt Józsi Bátyánk!

Emléked az idő múlásával nem halványul, sőt egyre többször mondjuk: Józsi Bácsi valamikor ezt így csinálta, most ezt így mondaná... jó lenne tanácsot kérnünk Tőled!

Szívesen küldenénk névnapodra írásban vagy szóban jókívánságokat, de sajnos ezt már nem tehetjük.

Személy szerint én mégis biztos vagyok abban, hogy érzed szeretetünket, figyeled munkánkat, azon leszünk, hogy méltóan képviseljük az általad kialakított ARÉV szellemiséget.

Szendrői Péter

Rövid hírek

- **Március 8-án** a Vörösmarty Színház történetében először vörös szőnyeges filmpremier volt „Vándorszínészek” címmel. A Nagyterem igazi szélesvásznú mozivá alakult, és a vetítést követően lehetőség volt találkozni, beszélgetni az alkotókkal.
- **Március 22-én** a Városképc. kiállítást tekintettük meg, Demeter Zsófia tárlatvezetésével.
- **Április 25-én** Most & Itt beszélgetés Föld S. Péter Újságíróval c. rendezvényen vettünk részt.
- **Április 26-án** a Magyar Városkutató Intézet idei első tematikus műemléki sétáját rendezte meg. A Kossuth szobortól indult a séta, melynek során Székesfehérvár 1848-as emlékhelyeit ismerhettük meg Váczi Márk vezetésével.
- **Április 28.** Szent István Művelődési Házban a székesfehérvári Nótaklub szórakoztatta a közönséget „Nótaest” címmel.
- **Május 3.** Klubdélután rendeztünk. Téma: Régi tárgyak vonzásában. Galambos Ottó mutatta be Humenyik Angéla könyvét. A vetített képes előadáson nagy létszámú érdeklődő volt jelen.

- **Május 4.** Borbély Béla Salamon toronybeli FOTÓ kiállításának megnyitóján jártunk.

- Vörösmarty Színház előadásaira lehet jegyeket rendelni Kákonyi Gabriellánál. Nagy sikere van ennek a módszernek, mert aki egyedül nem menne el a színházba csatlakozik a társaságunkhoz. Így aztán március, április, május hónapokban 62 db színházjegy kelt el.

**Szívesen és szeretettel
várunk mindenkit rendezvényeinkre.**

VZs

Tudtad?

Nem véletlen, kérdéssel kezdem rövid írásomat.

Március 1-jén 21-en vettünk részt azon a klubnapon, ahol újdonsült világbajnokunk beszámolóját hallgathattuk meg arról, hogy mi történt 2017 októberében.

Tudtad, hogy ARÉV-es dolgozónk ott járt ahol a mese szerint a madár sem jár? Ez pedig Új-Zéland volt.

És azt tudtad, hogy Új-Zéland őslakói a maorik? Azt is érdekes megtudnunk, hogy Újzeland Ausztráliától 2500 kilométer távolságban van. Itt rendezték meg azt a világbajnokságot, ahol Szücs Mária a magyar korosztályos válogatott tagjaként világbajnok lett kosárlabda sportágban. Beszámolójában sok mindent elmondott arról az országról, ahol ezt a sporteseményt megrendezték. Olyan élményeket osztott meg velünk, amely megadott azok számára, akik ezen a sporteseményen részt vettek. Képeken mutatta be ami egy életre szóló élményt jelentett a sportolók számára Új-Zélandon, nekünk a hallgatóságnak pedig itt Székesfehérváron. Gratulálunk ehhez a sikerhez Szücsinek.

Jó volt együtt lenni ezen a délutánon és elgondolkodni azon, hogy mennyi érték volt az ARÉV életében és a sport támogatása sem volt felesleges.

Bata László

A fotó a Városképc. kiállításon készült

Régi tárgyak vonzásában

Az ARÉV Baráti Kör klubdelutánján május 3-án Galambos Ottó mutatta be Humenyik Angéla fotóalbumát, amelynek révén a résztvevők közösen emlékeztek a régi időkre, az 1970-90-es évek közötti időszakra. A rendezvényen 18 fő vett részt. A bemutatáshoz az album minden oldala televízió képernyőjén került kivetítésre. A szerző a fotóalbumot két év munkájával állította össze, kb. 1300 képet tartalmaz.

A vetített képes bemutató a következő kérdésekre adott választ: Melyek voltak az 1970-90-es évek háztartási tárgyai, illatszerei, tisztítószerai, játéka, élelmiszerei, ruhái, ezermester tárgyai, híradástechnikai eszközei, járművei? Mit énekeltek régen a gyerekek: játékos mondókák, mozgalmi dalok, régi slágerek, ezek teljes szövegével. Milyen könyveket, újságokat olvastak a fiatalok? Mit ettünk a menzán és otthon? Milyen iskolaszereket használtak a diákok? Mik voltak a kisdobos és az úttörő élet jellemzői tárgyai, dalai? Milyen mesefilmek, rajzfilmek mentek a televízióban? Milyen volt a magyar pénzürmék és papírpénzek teljes kollekciója? Milyen volt a disznóvágás folyamata? Mit és kiket láthattunk a televízióban? Hogyan kommunikáltunk?

A délután nagyon jól sikerült, mindenki el volt ragadtatva a nagyszerű albumtól. Elolvastuk a szerző régi korról kapcsolatos szöveges bejegyzéseit, mely bölcs megállapításokkal szinte mindenki egyetértett. Elénekeltek egy-két dalt is a könyvben leírt szövegek segítségével. Egy olasz dalt pedig megkerestünk az interneten, mert nem ismertük, és meghallgattuk.

A délután nagyszerű hangulatban telt, köszönettel a rendkívüli gyűjteménynek és az aktív résztvevőknek.

A fotóalbum megtekintése után Galambos Ottó bemutatta saját gyűjteményét a 80-as, 90-es évek

ARÉV-es kártya naptáraitól és néhány korabeli munkahelyi fotót.

Részletek az album végén található szöveges összegzésből:

"Amiről az elkövetkező generációnak fogalma sem lesz:"

Feladni egy levelet a postán, képeslapot kapni. Kézzel írni a házi dolgozatot. Felvenni valamit videokazettára. Ceruzával pörgetni a magnószalagot. Nem tudni, hogy ki hívott a telefonon. Fölkelni a fotelból és csatornát váltani. Hallgatni, ahogy egy modem betárcsáz. Fellapozni egy lexikont. Papír alapú térképet használni útvonaltervezéshez. Megjegyezni barátaid telefonszámát. Videotékából kivenni egy filmet. Befűzni egy filmet a fényképezőgépbe. Hosszú úton az ablakon kibámulni a vonaton (a mobilnyomkodás helyett). Várni a kívánságműsorban a kedvenc számod, hogy felvehesd kazettára. A könyvtárból kivenni könyvet. Szóadatpontot tekerni a szifonba. Hétfőnként adásszünet a tévében. TV helyett diavetítőt nézni. Légkondicionáló nélkül élni. TV macit nézni az Esti mesében. Kézzel fogható papírképet nézni. Fűben fekvé tücsökzenét hallgatni. Kávét, diót, mákot darálni az ABC-ben. Turbo és Donald'S rágós papírt gyűjteni. Floppya menteni a számítógépről. Kitörni a magnókazettát, hogy ne töröljünk bele, majd leragasztani, mert mégiscsak fel akarunk rá venni. Igazi kulacsot tölteni málnaszörppel kirándulásra. Felhozni a pincéből a szemet és tüzet rakni. Cserépkályhába összetekert újságpapírral begyűjtani. Narancshéjat szárítani a kályha tetején az illata miatt.

go

*„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
hiába szállnak árnyak, álmok, évek.”*

Halottaink az elmúlt hónapokban (akikről tudunk):

Tagok:

Kurja István	Agárd
Marton Ferenc	Székesfehérvár
Mudris Imréné	Székesfehérvár

Nyugdíjasok, volt ARÉV-es dolgozók:

Kovács Károly	Székesfehérvár
Nemes József	Székesfehérvár
Szalay Károly	Székesfehérvár

Emléküket megőrizzük.

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár Jancsár u. 11. Tel: 30-749-8870
Adószáma: 18495717-1-07
Bankszámlaszám: 11736006 -20364960 -00000000
Felelős szerkesztő: Galambos Ottó
Készült: 520 példányban
A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült
Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok